Μίκης Θεοδωράκης:29 Ιουλίου 1925

Μίκης (Μιχαήλ) Θεοδωράκης (29 Ιουλίου 1925 - 2 Σεπτεμβρίου 2021) ήταν Έλληνας συνθέτης, μικρασιατικής και κρητικής καταγωγής.Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους Έλληνες μουσικοσυνθέτες. Παράλληλα υπήρξε πολιτικός, πρώην υπουργός, τέσσερις φορές εκλεγμένος βουλευτής του ελληνικού κοινοβουλίου με το Κ.Κ.Ε και την Ν.Δ και ακτιβιστής τιμημένος με το Βραβείο Ειρήνης Λένιν το 1983.

Είχε ασχοληθεί με όλα τα είδη της μουσικής, ενώ είχεσυνθέσει τον ίσως πιο αναγνωρίσιμο ελληνικό ρυθμό διεθνώς, το συρτάκι "Ζορμπάς" (1964), βασισμένο σε παραδοσιακή κρητική μουσική. Επίσης είχε ασχοληθεί με την κλασική μουσική γράφοντας συμφωνίες, ορατόρια, μπαλέτα, όπερες και μουσική δωματίου.

Συνθέσεις του έχουν ερμηνευτεί από καλλιτέχνες παγκοσμίου φήμης, όπως οι Beatles, η Σίρλεϊ Μπάσεϊ, η Τζόαν Μπαέζκαι η Εντίθ Πιάφ, ενώ έχει γράψει μουσική για γνωστές ταινίες όπως: Φαίδρα (1962), Αλέξης Ζορμπάς (1964), Z (1969) και Σέρπικο (1973).

Το 1970, για την μουσική στη ταινία Z, του απονεμήθηκε το βραβείο BAFTA για πρωτότυπη μουσική, ενώ ήταν υποψήφιος στην ίδια κατηγορία του 1974, για την ταινία State of Siege, και το 1975, για την ταινία Serpico.Επίσης ήταν υποψήφιος για Grammy το 1966 και το 1975 για το μουσικό θέμα των ταινιών Ζορμπάς και Serpico αντίστοιχα.

Το πιο σημαντικό του έργο θεωρείται η μελοποιημένη ποίηση, χρησιμοποιώντας ως στίχους ποιήματα βραβευμένων ποιητών ελληνικής και ξένης καταγωγής, όπως οι Γιάννης Ρίτσος (Βραβείο Ειρήνης Λένιν 1976), Γιώργος Σεφέρης(Νόμπελ 1963), Πάμπλο Νερούδα (Νόμπελ 1971), Οδυσσέας Ελύτης (Νόμπελ 1979).

Το 2000 υπήρξε υποψήφιος για βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

Το συγκεκριμένο τραγούδι της ημέρας, σε στίχους του **Γιάννη Ρίτσου** και μουσική του **Μίκη Θεοδωράκη** είναι ένα τραγούδι ορόσημο των διεκδικητικών αγώνων των εργατών....που τους εμψύχωνε και τους εμψυχώνει ακόμη για την επίτευξη των στόχων τους και τους γεμίζει αισιοδοξία ότι οι αγώνες δεν πάνε ποτέ χαμένοι.

Με τόσα φύλλα σου γνέφει ο ήλιος καλημέρα
με τόσα φλάμπουρα λάμπει, λάμπει ο ουρανός
και τούτοι μέσ' τα σίδερα και κείνοι μεσ' το χώμα.

Σώπα όπου να `ναι θα σημάνουν οι καμπάνες.

Αυτό το χώμα είναι δικό τους και δικό μας.

Κάτω απ' το χώμα μες στα σταυρωμένα χέρια τους
κρατάνε τις καμπάνας το σχοινί,
προσμένουνε την ώρα, προσμένουν να σημάνουν την ανάσταση
τούτο το χώμα είναι δικό τους και δικό μας
δεν μπορεί κανείς να μας το πάρει

Σώπα όπου να `ναι θα σημάνουν οι καμπάνες

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1476